

[Hjortuæs.]

ler er særlig ugunstige for dansk industri, og kan det på nuværende tidspunkt oplyses, hvilke industriforetagender der i givet fald vil blive ramt?

Et andet problem, som også har været fremme i pressen, og som jeg heller ikke finder er blevet tilstrækkelig klart belyst, er, om der i fællesmarkedet er vedtaget et direktiv, som i givet fald vil forpligte Danmark til at indføre en førtidig folkepension af landmænd. Hvis en sådan forpligtelse foreligger, hvilke konsekvenser af finanspolitisk art vil dette så få for Danmarks vedkommende? Jeg håber, at socialministeren eventuelt vil redegøre for disse forhold.

Et tredje problem, jeg gerne vil trække frem, vedrører også landbrugsproblematikken. Foreningen af danske Kødkonserverfabrikker har udsendt en rapport vedrørende konserverindustriens forhold i EF. I konklusionen fremhæver man, at priserne for råvarer vil stige med et beløb på mellem 16 og 34 pct. af værdien af de producerede færdigvarer, og det er ensbetydende med, at konserverindustrien skal opnå en stigning i salgsværdien, indtjeningen, om man vil, af tilsvarende størrelse. Det er lidt vanskeligt at fortolke konserverindustriens konklusion på disse forhold, men så vidt jeg kan læse det, vil konserverindustrien i lighed med tobaksindustrien komme ud for ikke ubetydelige vanskeligheder, hvis Danmark bliver medlem af EF. Jeg ved ikke, om markedsministeren eller eventuelt landbrugsministeren vil kommentere dette.

Ingen af gårsdagens ordførere har gjort bemærkninger om det problem, der hedder eksklusivbestemmelserne. Jeg går ud fra, at der er enighed om, at de såkaldte eksklusivbestemmelser kan fastholdes, selv om vi bliver medlemmer af fællesmarkedet, men at de ikke kan anvendes diskriminatorisk. Når de ikke kan anvendes diskriminatorisk, så går min vurdering ud på, at de i princippet og i praksis vil miste deres betydning. For hvad er de faktiske forhold omkring eksklusivbestemmelserne? En fagorganisation har indgået en aftale med en arbejdsgiver om, at arbejdsgiveren kun må ansætte ledig arbejdskraft fra den pågældende fagorganisation. Det er givet, at den pågældende fagorganisation forventer, at hvis en arbejdsgiver, som man har indgået aftale

med, har arbejde at byde på, så vil man ansætte ledig arbejdskraft fra den pågældende fagorganisation. Ved medlemskab af fællesmarkedet åbnes der mulighed for, at den pågældende arbejdsgiver kan sige, at den ledige arbejdskraft inden for fagorganisationen er af en så ringe kvalitet, at han ikke ønsker at ansætte den pågældende eller de pågældende, og at arbejdsgiveren herefter retter henvendelse til offentlige eller private formidlingskontorer i et EF-land og ansætter arbejdskraft herfra. De pågældende fagorganisationer kan ikke nægte arbejdere fra EF-lande at blive optaget i denne fagorganisation. Det betyder, så vidt jeg kan se, en klar gennemhulning af de eksklusivbestemmelser, der her er tale om, og jeg forudser, at der på dette område kan opstå ret alvorlige problemer, hvis en arbejdsgiver i en situation, hvor en fagorganisation kan tilbyde ledig arbejdskraft, retter blikket imod et andet EF-land og henter arbejdskraft hjem derfra.

Min partifælle hr. Albertsen, der jo er en særdeles venlig mand, og som normalt ikke overspiller de instrumenter, han behersker, var næppe til at kende i går, da han svingede svøben over de formastelige partifæller, der har tilladt sig den frihed at indtage et andet standpunkt i fællesmarkedsspørgsmålet end hr. Albertsen. Ud fra, skal vi sige hr. Albertsens tale, fik man et indtryk af, at vi nærmest havde begået forbrydelser ved at hævde, at der kunne blive tale om en forringet standard på det sociale område, hvis Danmark bliver medlem af fællesmarkedet. Jeg erkender, at det er hårde ord at bruge, og jeg erkender også, at hr. Albertsen er i sin gode ret til at kræve en argumentation, og det skal han så få.

Først vedrørende optjeningsprincippet. Jeg er ikke interesseret i på ny at tage en diskussion om optjeningsprincippet, men det er i hvert fald min vurdering, og det håber jeg hr. Albertsen vil respektere, at optjeningsprincippet er et princip, som er så uhensigtsmæssigt, at det, hvad hr. Albertsen selv er gået ind for, ikke skal indføres i dansk pensionslovgivning, hvis Danmark ikke bliver medlem af fællesmarkedet. Det fortolker jeg på den måde, at når vi nu, tvunget af omstændighederne ved et medlemskab, skal indføre optjeningsprincippet, så er det altså en forringelse af den bestående pensions-